

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Szónoklat a

Cím:

teherkocsiból

Forrás:

Pesti Napló

(Hely)

Bp

(Idő)

1918 nov 6

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

341.34 7148

— Szónoklat a teherkocsiból. A keleti pályaudvar vasutasai „rekord-szerelvény”-nek nevezték el azt a hatalmas vonatot, amely ma délután öt óraker indult el csarnokukból észak felé; azok a bizonyos legöregebb vasutasok sem látták még ennyire felkészült kocsisort, amelyet egy lokomotív nem is tudott megindítani, úgy hogy egy második, sőt aztán még egy harmadik mozdonyt is csatolni kellett. A kocsik tetején két rétegben valósággal egymáson feküdtek az emberek. Csupa orosz fogoly, aki mind jókedvűnek látszott, bármennyire kényelmellenül helyezkedett el javarészüik. Csodálatos rendben és minden kihágás nélkül várakoztak a muszkák hosszú órákon át az indulásra. Egy budapesti uriaszony, aki a nevét szerény óvatosságból titkolta, két ruháskosárral hozott ennivalót a foglyok számára, akik többnyire minden segítség és általában podgyász híján igyekeznek hazafelé. Tizedrészüiknek se volt eleget az élelmiszer, de azért alázatos hálaival fogadták. Az egyik teherkocsiban pedig köszönőbeszédet is mondott az összegyűlt tömeg előtt egy orosz altiszt, névszerint Gavrin Ilia. Falán megérdemli az a furcsa kis szónoklat, hogy legalább a végét följegyezzük itt:

— Azért esik jól ez a kis ennivaló — mondta Gavrin egészen tiszta magyarsággal — mert azt bizonyítja, hogy nem mint gyűlölni való ellenség távozzunk el ebből az országból. Mink meg szeretünk titeket, kedves magyar testvérek, és elmondjuk otthon, hogy mennyivel jobban bántak itt velünk, mint bajtársainkkal odaát a nyemecek (németek) birodalmában. Elvisszük a híret annak, hogy itt általában derék, jószívű és igazságos természetű emberekkel volt dolgunk, és elhíreszteljük azt is, hogy szép Magyarországon is kiütközött már a szabadság, mint ahogy előbb Oroszországban, Isten áldjon meg titeket, kedves testvérek.

A teherkocsiból és a szomszédos vagonokból, a lépcsőkről és a tetőkről pedig sapkalengettek kiabáltak:

— Eje magyarszki! (Éljen a magyar!)

(T. K.)